

Τα Χαρίσματα κατά τον Απόστολο Παύλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η δεύτερη Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το νέο Εκκλησιαστικό έτος, πραγματοποιήθηκε, σήμερα, 19 Νοεμβρίου 2019, στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Το θέμα της Συνάξεως ήταν «Η Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή».

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Αρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Επίτιμος Πρωτοσύγκελλος και Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους & Αρδαμερίου, με θέμα «Εισαγωγικά στην Επιστολή – βασικά θεολογικά θέματα».

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στην ίδρυση της Εκκλησίας της Κορίνθου, στον χρόνο και στον τόπο συγγραφής της Επιστολής, στην γνησιότητά της, ενώ διεξοδικά παρέθεσε το περιεχόμενό της, στο οποίο ο Απόστολος των Εθνών αντιμετωπίζει κορυφαία ζητήματα, όπως οι διαιρέσεις και τα σχίσματα, η αιμομιξία και η

πορνεία, η αποφυγή των ειδωλολατρικών δικαστηρίων, ο Χριστιανικός Γάμος, η χηρεία και η παρθενία, τα ειδωλόθυτα, η θέση των γυναικών στην Λατρεία, η συμμετοχή στο Δείπνο της Ευχαριστίας, τα Χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, η Ανάσταση του Χριστού και η λογία υπέρ των ενδεών Χριστιανών.

Κάνοντας μία σύντομη επικαιροποίηση των απαντήσεων, που έδωσε ο Παύλος στα ως άνω ζητήματα, κατέληξε λέγοντας ότι «θα θέ-λα-με κι ε-μείς να εί-χα-με σή-με-ρα τον Απ. Παύλο και να τον ρωτούσα-με για δι-ά-φο-ρα ζη-τή-μα-τα που α-φο-ρούν την εκ-κλη-σί-α μας σή-με-ρα και λύ-ση δεν βρί-σκου-με. Βέ-βαι-α, αυτά που έγγρα-ψε στις επιστο-λές του και κλη-ρο-νό-μη-σε στην Εκκλησία είναι πυ-ξί-δα που μας κα-θο-δη-γούν.

Όμως και πά-λι έ-χου-με θέ-μα ποι-ός εί-ναι εις θέ-σιν να ερ-μη-νεύ-σει τον Παύλο και να ε-πι-και-ρο-ποι-ή-σει τη δι-δα-σκα-λί-α του. Δεν κα-τα-φεύ-γου-με ού-τε στα ο-ρά-μα-τα και τις δή-θεν απο-κα-λύ-ψεις, που απο-τε-λούν νο-ση-ρές κα-τα-στά-σεις. Η απο-κά-λυ-ψη συ-νε-χί-ζε-ται στους θε-ω-μέ-νους συγ-χρο-νους πα-τέ-ρες, οι ο-ποί-οι μας δί-δουν απαντήσεις και λύ-σεις στα θέ-μα-τα που μας α-πα-σχο-λούν. Η Εκ-κλη-σί-α, έ-χον-τας κα-θο-δη-γη-τές τους συγ-χρο-νους Α-γί-ους, μέ-σα α-πό το Συ-νο-δι-κό σύ-στη-μα, θα ο-δη-γείται α-πό το Ά-γιο Πνεύμα και θα δί-νει το σω-στι-κό μή-νυ-μά Της στο σύγ-χρο-νο κό-σμο και στη σύγ-χρο-νη ε-πο-χή».

Επόμενος εισηγητής ήταν ο Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης, Ιεροκήρυξ – Συγγραφέας, με θέμα «Χαρίσματα και Λατρεία της Εκκλησίας (Α΄ Κορ. 11-14)».

Ο π. Δανιήλ τόνισε ότι «τα ιδιαίτερα χαρίσματα μέσα στην Εκκλησία δεν δίδονται για λόγους εντυπωσιασμού, ούτε μπορεί να έχουν επαγγελματικό χαρακτήρα, ούτε ικανοποιούν άσκοπες περιέργειες. Είναι φανερώσεις του Αγίου Πνεύματος. Τα χαρίσματα δίδονται από το Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι το βασικό. Αυτό αναιρεί την απαίτηση να καταλαμβάνει κανείς κάτι, που δεν του ανήκει ή δεν του αρμόζει. Αναιρεί την έπαρση και τον εγωισμό, αλλά και τον μαγικό τρόπο μεταδόσεως της χάριτος. Η πίστις στην δύναμη του Αγίου Πνεύματος ενεργοποιεί τον Χριστιανό. Η πίστις παρέχει την άδεια στον Θεό, για να τελέσει το θαύμα».

Ο ομιλητής επεσήμανε ότι στην θεολογία του Αποστόλου Παύλου στα χαρίσματα συνυπάρχουν η αρετή και η αγιότητα, ενώ παρατήρησε ότι το πλέον αναγκαίο χάρισμα είναι η αγάπη, «που είναι η πηγή όλων των χαρισμάτων. Όχι μόνο, διότι από τον Θεό της αγάπης πηγάζουν όλα τα χαρίσματα, όλες οι δωρεές, αλλά και διότι αποτελεί την πηγή, από όπου το οποιοδήποτε χάρισμα περνώντας φιλτράρεται και γίνεται αγνή προσφορά, αγιότητα».

Στη συνέχεια, ο π. Δανιήλ επεσήμανε σειρά παθογενειών που ταλανίζουν την Θεία Λατρεία στην εποχή μας, όπου τα επιμέρους χαρίσματα δεν αξιοποιούνται προς ωφέλεια και οικοδομή των πιστών, αλλά προς προβολή και έπαρση των εχόντων την ευθύνη των λειτουργικών μας πραγμάτων, Κληρικών και Ιεροψαλτών. Αναφέρθηκε στην ανάγκη κατανόησης των λειτουργικών δρωμένων, επισημαίνοντας το πρόβλημα που τίθεται, «του τρόπου αποδόσεως των ευχών, των ύμνων, των αναγνωσμάτων, αλλά και της ανάγκης λειτουργικού κηρύγματος». Κατέληξε με την προτροπή του Παύλου οι παράγοντες της Θείας Λατρείας να προσέχουν τα ωφελιμότερα για το σύνολο των πιστών, και την ανάγκη όλοι να πειθαρχούν στους υπευθύνους, «ώστε να υπάρχει τάξις και ευπρέπεια στη λατρεία». Επίσης, συνέδεσε αδιάρρηκτα το χάρισμα με τον Χριστό, καθώς υπάρχει για να οδηγεί άπαντες στον Χριστό. Διαφορετικά, λειτουργεί αποτρεπτικά προς την σωτηρία: «Το χάρισμα χωρίς Χριστό είναι θρησκειά. Ο Χριστός είναι Εκκλησία. Όλοι οι Άγιοι είχαν Χριστό. Και τυχόν χαρίσματά τους τα έκρυβαν. Αν γίνουμε χαρισματούχοι, κινδυνεύουμε. Ας γίνουμε Άγιοι, για να σωθούμε».

Ακολούθησε διάλογος επί των εισηγήσεων και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο.